

2/2014

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Turíčna púť – 8. jún 2014, hlavný celebrant Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup, Mons. Jozef Haľko, pomocný biskup a don Jozef Išold SDB, provinciál saleziánov.

Milí farníci!

Prežívame leto. Je tu čas dovoleníek, prázdnin, oddychu. Treba vypnúť, zastaviť sa, odpočinúť si. Pán Ježiš pozval svojich apoštolov na osamelé miesto, aby si odpočinuli. Ježiš hovorí aj nám: „Podľa ku mne všetci a ja vás posilním. Učte sa odo mňa a nájdete odpočinok pre svoju dušu.“ Človek je bytosť hmotnoduchovná. Nestačí, keď si oddýchnu nohy, ruky, hlava. Treba, aby si oddýchla aj duša. Chodíme na dovolenky k moru, do hôr, na vidiek i do veľkomiest. Obdivujeme krásu prírody, krásu kultúrnych pamiatok, krásu chrámov, katedrál... Niekedy sa naháňame, aby sme toho čo najviac videli a zažili. Niekedy sa môže stať, že sme toho síce veľa videli, ale sme si neoddychlí a z dovolenky sme prišli viac unavení ako predtým. Možno obdivujeme umelecké diela v chrámoch, ale nenájdeme si čas na stíchnutie, uvažovanie, modlitbu. Umelecké diela v chrámoch boli vytvorené na oslavu Boha a na pozdvihnutie ľudskej duše k Nemu. Často nám unikne skutočnosť Božej prítomnosti. Nájdime si čas, najmä cez dovolenku, na prečítanie si dobrej knihy, na osobnú modlitbu, na uvažovanie o zmysle a celi svojho života. Nájdime si čas na prehĺbenie a utuženie vzťahov v rodine, rozprávajme sa a hrajme sa so svojimi deťmi, vnúčatami. Božie slovo nám hovorí, že je čas pracovať a čas oddychovať. Keď pracujeme, tak pracujeme naplno a keď oddychujeme, tak oddychujeme naplno. Nezbúdajme, že sme v Božích rukách.

Prajem vám veľa radosti a pokoja. Žehnám vás a prosím o modlitby za našu farnosť.

Jozef Pöstényi SDB, administrátor farnosti

Príhovor redakčnej rady

Vážení farníci, naši čitatelia. Určite ste si už neraz prezerali inzeráty ponúkajúce prácu. Požiadavky firiem a podnikov sú veľmi pestré a často ani netušíme, čo to vlastne od nás chcú. Mali by sme byť proaktívni, asertívni, cieľovo orientovaní, sebavedomí, iniciatívni, flexibilní, mať dobré analytické myslenie. Určite by sme mali aktívne ovládať niekoľko jazykov a najlepšie na biznis úrovni. Vyznať sa v operačných systémoch Windows, UNIX /Linux, VAX/VMS, ovládať Microsoft Excel, Outlook, Word, poznať program SAP a Lotus Notes... Vyznať sa v prislúchajúcej legislatíve, atď....

Všade od nás žiadajú vedecko-technický výkon, určitý ekonomický potenciál, ale koho zaujímajú naše ľudské vlastnosti? Zaujíma niekoho, či sme vlúdni, úprimní, poctiví, chápací, pozorní voči ľuďom v núdzi? Prečo sú prvoradé naše diplomy, tituly, funkcie, atestácie, kredity, skúšky, ambície a podobné ukazovatele? Vari nimi sa meria hodnota človeka? Kto z nás by mohol zareagovať na inzerát firmy, ktorá hľadá ľudské emócie, pochopenie, záujem o druhých, schopnosť počúvať, podať pomocnú ruku? Spĺňali by sme predpoklady na prijímací pohovor do takejto firmy? Aký by bol asi vstupný pohovor? Prešli by sme? Aká by to bola firma? Raz budú pre nás tieto ukazovatele výhodou. Pred Najvyšším sa budeme zodpovedať zo svojho človečenstva, skutkov, správania a veľkosti srdca. Nebude Ho zaujímať naša moc, peniaze, popularita, luxus, postavenie. Tam sa meria niečo úplne iné. Zamyslime sa, či by sme uspeli pri výberovom konaní na človeka...

Príjemné čítanie druhého čísla farského časopisu Hlahol zvonov praje redakčná rada.

Obsah

1. Príhovory
2. Obsah
3. Benefičný koncert
5. Slávnosť Božieho tela
6. Pamätná kniha Baziliky
7. Púť mužov
8. Púť miništrantov
10. Púť hasičov
12. Deň matiek
14. Púť Rodiny Nepoškvrnenej
15. Tykajte mi, prosím. Boh to má rád
16. Púť motorkárov
18. Don Jozef Ižold – nový provinciál saleziánov
20. MZK – páter Gabriel Koch
22. MZK – Dr. Martin Dilong
23. Moja všedná Bazilika
24. Ladislav Chudý
28. Strážske zvony – II. časť
29. Biblisti z nášho mesta
31. Výročia narodenia v komunite saleziánov
32. Spoločenská kronika

Na titulnej strane je na fotografii 25 prvoprijímajúcich detí s don Jozefom Pöstényim SDB, správcom našej farnosti, ktorý deti po celý školský rok duchovne viedol a pripravoval, aby mohli 21. júna slávnostne prijať po prvý raz sviatosť oltáru:

Peter Baránek, Aneta Danielová, Martin Drgoň, Eliška Farkašová, Timotej Fráner, Dominika Hasáková, Sabina Hučková, Tobiáš Hurban, Lea Kečkéšová, Michal Kralovič, Tomáš Kvačkaj, Patrik Lamoš, Matúš Mach, Timotej Meliš, Martin Michalica, František Pollák, Katarína Sabayová, Nicol Sameková, Rudolf Skokánek, Branislav Svrček, Oliver Šedivý, Ondrej Šimurda, Regina Šmíkalová, Šimon Urban, Samuel Žák

V mene všetkých rodičov prvoprijímajúcich detí ďakujeme don Pöstényimu za prípravu našich detí, ktorým sa s láskou a ochotou celý čas venoval.

Občasník 2/2014

Vydané pre vlastnú potrebu

Farský časopis zostavili: don Jozef Pöstényi, správca farnosti, don Marek Michalenko, direktor miestnej saleziánskej komunity a Mgr. Ľudmila Machová. Zároveň ďakujeme za pomoc ostatným saleziánom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu.

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján.

Neprešlo jazykovou úpravou.

Slávnostný benefičný koncert

Bratislavská arcidiecéza a Maltézszy Rád pripravili v nedeľu 15. júna 2014 Slávnostný benefičný koncert pri príležitosti Roka Sedembolestnej Panny Márie. Koncert sa uskutočnil v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne a v priamom prenose ho vysielala aj TV LUX.

Hlavnými témami koncertu boli oslava Roka Sedembolestnej, upriamenie pozornosti na RODINU a spomienka na najvzácnejšieho pútnika v šaštínskej bazilike, sv. Jána Pavla II. Počiatky mariánskej úcty siahajú hlboko do kresťanského staroveku. Svätý Otec Pavol VI. V „Cultus marialis“ zdôraznil jasne dôležitosť tejto úcty, keď povedal: *„Úcta Cirkvi k blahoslavenej Panne Márii patrí do samej podstaty kresťanského kultu.“* Už v živote prvotnej cirkvi badať, že hlavnými piliermi náboženského života bola viera v Ježiša Krista a úcta k Matke Božej.

V bohatom programe koncertu dostali príležitosť vystúpiť mnohí umelci a súbory: Anna Servická, Jozef Kundlák, Erika Tégen Čambálová, Lucia Duchoňová, spevácky zbor detí – Holúbky z Kríža, či Folklórny súbor Kolovrátok z Drahoviec pri Piešťanoch. Priestor dostal aj domáci Chrámový spevácky zbor Baziliky Sedembolestnej Panny Márie a Det-ský spevácky súbor Adrianka zo Špeciálnej ZŠ v Šaštíne-Strážach. Počas svojej štvoročnej existencie majú za sebou množstvo vystúpení, no v Bazilike zažili premiéru. Síce dostali priestor len na jednu pieseň, no i tak zanechali hlboký dojem asi v každom divákovi. Naopak, ich samých potešili všetky úprimné slová uznania i chvály po vystúpení. Takéto deti to obzvlášť potrebujú, pretože uznania od verejnosti sa im nedostáva každý deň. Rómske deti sa vyznali z lásky k Ježišovi a Panne Márii svojim vlastným hudobným

prejavom. Ich piesne sú určené všetkým, ktorí počúvajú srdcom a netrpia predsudkami.

Okrem spevu zazneli i svedectvá o sile modlitby i nesení kríža v ťažkých životných situáciách. O svoje osobné svedectvo na tému S láskou niesť svoj každodenný kríž sa s divákmi podelila rodina Valáškovcov zo Žiliny (známa z tohtoročnej Púte zaľúbených) a mladučká slečna Ivona Klimentová zo Senice, ktorá rozprávala o sile modlitby pri prekonávaní zákernej choroby.

Súčasnou benefičného koncertu bola aj výstava výtvarných prác detí MŠ zo Skalice na tému Maľované tajomstvá sv. ruženca a Krížová cesta. Práce s deťmi pripravila pani učiteľka Jozefa Chocholáčková.

Záver koncertu patrilo všetkým účinkujúcim, ktorí sa pridali k domácejmu Chrámovému speváckemu zboru a spoločne odspievali pieseň Tebe Matka od Dušana Billa, za čo zožali od publika vrúcny potlesk.

Veľká vďaka za tento nezabudnuteľný zážitok patrí aj moderátorky a duši celého

koncertu, pani Anne Božkovej – moderátorky Rádia Lumen.

Dobrovoľný príspevok z koncertu bude venovaný na dostavbu bezbariérového prístupu do pútnického areálu a Baziliky. Správca Baziliky Sedembolestnej poslal všetkým organizátorom koncertu tieto slová: *„Chcel by som sa aj touto cestou poďakovať za veľmi pekný benefičný koncert, ktorý sa vďaka všetkým vám uskutočnil v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne. V mene Národnej Svätyne (farnosti Šaštín-Stráže, zverenej Saleziánom dona Bosca – Slovenskej provincii, komunite Šaštín), sa chcem srdečne poďakovať za 950,75 €, ktoré mi po koncerte osobne odovzdal pán Šafárik, určených na potreby dostavby bezbariérového prístupu do pútnického areálu a Baziliky. S úctou don Ján Čverčko SDB.“*

Foto Martin Ližičiar

Slávnosť Božieho tela

Božie telo alebo slávnosť Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi sa slávi vo štvrtok po nedeľi Najsvätejšej Trojice. Je oslavou nášho Spasiteľa Ježiša Krista prítomného medzi nami v Eucharistii.

Procesia na oslavu Ježiša prítomného v Oltárnej sviatosti sa konala v Bazilike v nedeľu 22. júna 2014 o 14.30 hod. Zúčastnili sa jej aj chlapci v slávnostných albách – rovnôšatách, ktorí prijali deň predtým po prvý raz sviatosť oltáru.

Pamätná kniha Baziliky

Mnohí farníci, pútníci a návštevníci našej Baziliky si mohli všimnúť, že pri bočnom vchode z chodby do Baziliky (pred sochou sv. Jozefa s Ježiškom) je umiestnená Pamätná kniha. Slúži nielen na zapisovanie pútí a odkazy pútníkov, ktorí našu Svätýňu navštevujú, ale aj pre všetkých ostatných veriacich, ktorí majú potrebu niečo do knihy napísať. V tomto roku, ktorý je Rokom Sedembolestnej Panny Márie, bude pútníkov veľmi veľa. Presvedčili sme sa o tom najmä v máji, keď bola jedna púť za druhou a v niektoré dni ich bolo nahlásených niekoľko naraz.

Podpisovanie pútníkov do Pamätnej knihy začalo 1. mája na Púti veriacich maďarskej národnosti. Pri tejto príležitosti sa nám podarilo získať prvé podpisy do knihy od

arcibiskupa Jána Oroscha a pomocného biskupa Jozefa Haľka, ktorí v ten deň slúžili sväte omše. Okrem nich sa zapísali aj desiatky ďalších kňazov, ktorí na túto púť prišli. V bazilike bolo v ten deň vyše 2000 pútníkov. Požehnanie Pamätnej knihy sa uskutočnilo po Púti Kresťanských demokratov 4. mája 2014. Požehnal ju Mons. Stanislav Zvolenský, metropolita Bratislavskej arcidiecézy a predseda Konferencie biskupov Slovenska za prítomnosti dekana Milana Čanigu a don Jána Čverčka, správcu pútnického miesta a Baziliky.

Na nasledujúcich stránkach vám prinášame informácie z niektorých pútí za posledné obdobie:

8. ročník Púte mužov – 26. apríl 2014

Program Púte mužov začal v popoludňajších hodinách v sobotu 26. apríla 2014 prednáškou na tému: Sedembolestná spôsobuje premenu muža. Prednášajúcim bol don Marian Valábek SDB, riaditeľ Centra pre rodinu Bratislavskej arcidiecézy. Nasledovala beseda o prednáške a filme „To sme už opravili“. Púť mužov pokračovala slávnostným ružencom s Jánom Pavlom II.

Slávnostnú večernú svätú omšu celebraval provinciál saleziánov don Karol Maník. Vo svojej homílii rozoberal myšlienku mužov, ktorí majú prirodzenú potrebu po sebe niečo zanechať. Rovnako však musia vedieť aj priznať si svoju slabosť, krehkosť, citlivosť v srdci. Vedieť si vpustiť do srdca Boha a dotknúť sa ho. Práve toto môžu muži urobiť na tejto, špeciálne im určenej, púti. Vpustia si do svojho života Boha, aby vniesol do ich života pokoj, aby nastalo obrátenie. Aby v atmosfére tohto slávnostného dňa, na mieste, kde sa udialo veľa zázrakov (resp. kde sa o veľa zázrakov prosilo a modlilo) dokázali nechať Boha riešiť a nechali ho vstúpiť do seba. Tu na tomto mieste treba dokázať zastať a

vedieť povedať: „*Pane, Ty ma obráť, Ty sa ma dotkni, vstúp do môjho života a zmeň, čo sa zmeniť dá!*“

Desiatky pútnikov putovali k Sedembolestnej, aby im pomohla v živote niečo zmeniť, aby ich obrátila, aby načerpali silu do ďalších dní života. Mnohí prosili, mnohí ďakovali. Taktiež si očistili svoje srdcia od hriechov, pristúpili k sviatosti zmierenia (počas svätej omše sa spovedalo až v piatich spovedniciach) a prijali sviatosť oltáru. Pútnici zo Senice vyrazili na túto púť v skorých ranných hodinách v daždi pešo. K trom peším pútnikom sa cestou v Dojči pridali ďalší dvaja. Ako mi jeden z nich, Marian, prezradil: „*Ako inak by sme mohli ísť na púť k Panenke Márii do Šaštína? Jediné peši, je to predsa stará tradícia.*“ On to tak robí každý rok.

Pre účastníkov púte bolo na záver v spoločenskej sále kláštora pripravené agape. Chlapi si mohli taktiež zakúpiť niečo na čítanie a vzdelávanie z pripravenej ponuky. Už len to srdce z púte pre ženu chýbalo, inak to nemalo chybu!

Miništranti – chlapci, ktorí slúžia pri Pánovom oltári

Takmer 500 mladých miništrantov zo všetkých kútov Slovenska nasmerovalo svoje kroky 3. mája 2014 na 8. púť miništrantov do Baziliky Sedembolestnej Panny Márie. Chlapci od 5 rokov, ktorí oddane, s láskou, rešpektom, úprimne a ochotne slúžia Bohu, kňazovi a celému zhromaždeniu pri bohoslužbách, prišli do nášho chrámu, aby vzdali česť Panne Márii, ktorá je aj ich Matkou, poďakovali jej za ochranu a tiež prosili o silu do ďalšej svätej služby.

Po úvodnom privítaní chlapcov v chráme sa starší chlapci venovali workshopom. Pre mladších bola pripravená katechézka s donom Jozefom Luscoňom SDB. Po nej prišla na rad v parku pred Bazilikou megahra

o svätom Tarzíciovi, ktorý v 3. storočí, v čase prenasledovania, tajne roznášal po domoch Eucharistiu. Sv. Tarzícius a sv. Dominik Sávio s veľkou láskou slúžili Bohu a ľuďom a dnes sú patrónmi miništrantov.

Program púte pokračoval prezentáciou na tému Šaštín v dejinách spásy, ktorú pripravil don Milan Janák SDB. Chlapcom v nej priblížil dejiny pútnického miesta a Baziliky. Nasledovala slávnostná svätá omša, ktorú celebroidal don Jozef Luscoň SDB. Homíliu predniesol kaplán z farnosti Sedembolestnej Panny Márie v Petržalke Stanislav Čúzy. Všetkých prekvapil lietajúcou vecou – quadrokoptérou (podobnou vrtuľníku, ale má 4 rotory), ktorú si priniesol a použil ako rekvizitu

k svojim starostlivo pripraveným myšlienkam. Dotyčná lietajúca vec stála pevne na 4 oporných bodoch, ktoré môžu byť symbolom 4 evanjelistov a evanjelií, ktoré ovplyvňujú myslenie a konanie miništranta. Quadrokoptéra dokázala aj vzlietnuť. Takto je to aj so životom miništranta. Stojí pevne na svojich nohách, ale svojim životom a správaním sa približuje k Bohu. Pre každého miništranta je dôležitá stálosť v miništrantskej službe, nesmie zabúdať na modlitbu ako na duchovnú posilu, čím rozmnožuje svoju vieru. Je pre neho dôležitá aj schopnosť ovládať sa a mal by byť vzorom – svetielkom pre ostatných spolužiakov a kamarátov, aby ich svojim príkladom priviedol k Ježišovi a miništrantskej službe. Chlapci musia brať svoju službu v chráme ako veľmi vážnu a zodpovednú úlohu. Pánovi Ježišovi musia zostať verní po celý život. U miništranta sa netoleruje ani najmenšia výnimka z dobrého správania. Za žiadnych okolností nesmie zradiť svoju vieru. Nesmie mať dve tváre (jednu v kostole, druhú na ulici) a hľadať si zlú partiu kamarátov. Dobrý miništrant bráni Cirkev, Boha i kňazov na verejnosti slovom i skutkom.

Po pripravenom obede pokračoval program púte na nádvorí kláštora so zaujímavými hosťami – hokejistami. Medzi pútnikov prišli dvaja hokejisti. Prvý – Dušan Galica, kňaz, ktorý bol najprv hokejistom. Hovoril svoje osobné svedectvo, ako ho Boh našiel a oslovil pri tom, ako hrával za Martin až po juniorskú vekovú kategóriu, ako prepájal šport s vierou. Druhý hokejista, Peter Šťastný, bývalý slovenský hokejový útočník, člen Siene slávy NHL a IIHF, ktorý reprezentoval Česko-Slovensko, Kanadu a Slovensko, bol druhým najproduktívnejším hráčom NHL 80. rokov 20. storočia po Wayneovi Gretzkovi, generálnym manažérom slovenskej hokejovej reprezentácie (2002 – 2006), ktorý je príkladom spojenia profesionálneho športovca a praktickej viery

v Boha, žiaľ na púť nemohol prísť. Aspoň čiastočne ho zastúpil don Marek Michalenko SDB, ktorý v prestrojení predstavil svoj športový vzor, bývalú hokejovú hviezd Petra Bondru, majstra sveta z roku 2002, strelca víťazného gólu Slovenska vo finále proti Rusku (4:3). Obdivuje na ňom nasadenie v hre, obetovanie svojho osobného nadania pre úspech tímu, ako aj starostlivosť o svoju rodinu (s manželkou vychovávajú ich 3 deti). Saleziáni, ako duchovní synovia dona Bosca, obdobne využívajú šport ako prostriedok pri výchove a sprevádzaní mladých, aj miništrantov. Okrem povzbudivého svedectva si jeden z miništrantov odniesol aj hodnotnú cenu – hokejku Petra Bondru s jeho vlastnoručným podpisom. Vedel odpovedať na obe súťažné otázky o slávnych okamihoch hokejovej kariéry P. Bondru.

Záver 8. ročníka Púte miništrantov patril momentu stíšenia – spoločnej adorácii v Bazilike. Po požehnaní na cestu domov sa chlapci plní dojmov rozlúčili, aby opäť o rok doputovali k Sedembolestnej.

Púť hasičov k Sedembolestnej

„Chceme odchádzať povzbudení a posilnení novými silami a milosťami“

Ulice mesta Šaštín-Stráže opäť po roku zažili parádu hasičských uniforiem a praporov, keď z námestia až po Baziliku Sedembolestnej Panny Márie pochodovali za sprievodu dychovej hudby Popuďané desiatky profesionálnych i dobrovoľných hasičov. V čele sprievodu za muzikantmi kráčali vlajkonosiči z jednotlivých miest a obcí nielen zo Slovenska, ale aj z blízkej Moravy. Každý dobrovoľný hasičský zbor s jedinečnou a originálnou zástavou symbolizujúcou ich zbor i obec či mesto. Za nimi pochodovali hasiči v slávnostných uniformách a sprievod zakončili vozidlá hasičov. Krása modrých uniforiem učarila mnohým profesionálnym hasičom, ale aj množstvu dobrovoľníkov, ktorí sú pripravení kedykoľvek nasadiť svoje vlastné životy za

ochranu nás i našich majetkov. Muži, ženy, starí, mladí, všetci s úsmevom na perách dopochodovali ulicami mesta na slávnostnú svätú omšu do chrámu Sedembolestnej. Táto slávnostná paráda prilákala množstvo divákov, ktorí si prišli na vlastné oči pozrieť desiatky hasičov v krásnych uniformách. Mnohí si s fotoaparátmi v rukách robili vlastné zábery do rodinných archívov, aby túto nezabudnuteľnú a jedinečnú krásu uchovali pre svojich potomkov.

Slávnostnú svätú omšu Púte hasičov celebraval Mons. František Rábek, ordinár Ozbrojených síl a Ozbrojených zborov SR. Predniesol aj homíliu, v ktorej nezabudol na patróna hasičov sv. Floriána. Rozprával o vode, o náročnej práci hasičov, ktorí sú pod

ochranou Sedembolestnej Panny Márie. Prišli sa jej pokloniť a modliť sa k nej. Svätú omšu spolucelebroval kňaz – poručík Ľuboslav Farkaš, ktorého si pamätáme ako hlavného celebranta minuloročnej prvej Púte hasičov.

V závere sv. omše poďakovali organizátori púte – Michal Lukáč z OV DPO Skalica a Marta Hurbanisová – predsedníčka krajskej i okresnej organizácie DPO, otcovi biskupovi Františkovi Rábkovi. V ich ďakovnej reči zazneli aj tieto slová: „V mene všetkých profesionálnych i dobrovoľných členov hasičských zborov chceme vyjadriť poďakovanie za to, že aj vy, náš najvyšší veliteľ ozbrojených zložiek, medzi ktoré patria i naše zbory, ste dnes spolu s nami putovali sem do Šaštína k našej Sedembolestnej Matke. Táto, v poradí druhá, hasičská púť je vyústením snaženia mužov a žien v modrých uniformách, ktorí si popri tradičnej úcte k patrónovi hasičov sv.

Floriánovi, prehlbujú aj osobnú vieru v Boha a posilňujú svoje odhodlanie byť na pomoci človeku aj s nasadením vlastného života. Každá púť je obrazom našej životnej púte, je obetou, prejavom pokánia a túžbou po Bohu. Aj touto púťou si chceme všetci tu prítomní, ale i neprítomní hasiči, osvojiť poznanie, naučiť sa podľa vzoru Tej, ktorá trpela s Kristom, niesť svoje životné kríže v spojení s Ním. Veríme, že láska k Božej Matke každému z nás vnukne, ako máme prežiť tento výnimočný rok, ktorý je jubilejným Rokom Sedembolestnej Panny Márie, tak, aby sme si počas neho prehĺbili lásku a oddanosť k Panne Márii.“

Program púte pokračoval pred Bazilikou príhovormi vedúcich predstaviteľov hasičských zborov a krajských organizácií, ale i primátora mesta Šaštín-Stráže. Nasledovala prehliadka starej i novej hasičskej techniky.

Deň matiek pod ochranou Sedembolestnej

Medzi tematické púte šaštínskej Baziliky patrí už štvrtý rok aj Púť mamičiek v požehnanom stave. Je určená predovšetkým mamičkám v radostnom očakávaní nového života, ale aj všetkým tým, ktorí veria, že ľudský život je obrovský dar. A určite aj jeden z najväčších zázrakov, ktorého výsledkom je každý jeden z nás. Druhá májová nedeľa je Dňom matiek a stáva sa už aj pravidelným dňom Púte mamičiek i celých rodín s malými deťmi.

Svätú omšu o 10. 30 hodine celebroval Mons. ThDr. Ing. Jozef Jančovič, PhD. Krásnu homíliu venoval matkám a rodinám. Panna Mária, ako opora Syna v dobrom aj v utrpení, je vzorom pre všetky matky. Deti často odolá-

vajú dobrým úmyslom matiek, ktoré chodia neraz za svoje deti prosieť aj do Baziliky Sedembolestnej Panny Márie. Na tejto púti sme prišli prosieť nielen za matky, ktoré prišli sem, ale aj za všetky, ktoré vychovávajú svoje deti vo viere a v ľudskosti. Prosme Pannu Máriu, aby dala matkám srdce plné lásky a pokory. „Dobrotivý Bože, zastav najmä tie matky, ktoré chcú ukončiť život svojich detí. Prosíme, aby neurobili túto tragickú chybu. Amen.“

Spolucelebrantom sv. omše bol don Marian Valábek, riaditeľ Centra pre rodinu Bratislavskej arcidiecézy a don Ján Čverčko, správca Baziliky Sedembolestnej Panny Márie.

Po svätej omši pokračoval program púte úvahou na tému „Sedembolestná pomáha“, po ktorej čakalo mamičky malé občerstvenie.

V popoludňajších hodinách sa ako súčasť púte uskutočnil koncert žiakov ZUŠ Šaští-n-Stráže. Pod vedením svojich pedagógov pripravili deväti žiaci divákovi v Bazilike hodnotné umelecké predstavenie hodné našej Národnej Svätyne. Zaznel spev, zvuk klavíra, fláut, akordeónu, klarinetu a na záver pridal Richard Šimek dve organové skladby, ktoré ešte viac vyzdvihli slávnostnú atmosféru tohto dňa. Poďakovanie, uznanie a obdiv si zaslúžia všetci pedagógovia, ale najmä hudobníci: Kristína Linková, Matúš Mach, Gabriela Cvečková, Elena Poláková, Janka Dobšíčková, Simona Lániková, Sabína Trávníčková a Dagmar Reich. Aj upršaný a chladný deň môže takto získať sviatočnú a dôstojnú atmosféru.

Modlitba matky za dieťa

Pane môj a Bože môj,
na moje deti pamätaj,
vrúcne Ťa prosím, zvečera i zrána,
nech sa pred nimi nezavrie nebeská brána.
Neveru do duše nech nevtisne doba,
daj, nech nezvedie vo svete zloba.
Odpusť mi, prosím Ťa, v čom som chybila,
zabudni na to, čím som Ťa zranila.
Prítiahni k sebe blíž,
nedaj im pošliapať Tvoj svätý kríž.
Amen.

Rodičia majú odovzdať najväčší dar svojim deťom:

Živú vieru v Boha spoločnou modlitbou
v rodine a pravidelnou účasťou na sv. omši
v nedeľu a vo sviatok.

Púť Rodiny Nepoškvrnenej

Tisícky pútnikov z celého Slovenska od východu až po západ, ale aj z Moravy a Čiech prišli prežiť spoločenstvo s eucharistickým Kristom a Matkou Máriou v Bazilike v Šaštíne. Nielen členovia spoločenstva Rodiny Nepoškvrnenej, ale aj veriaci z mnohých ďalších desiatok farností prišli do nášho chrámu v sobotu 31. mája, aby spoločne prosili a modlili sa za seba navzájom, za naše rodiny, za mladých i starých, za posilu pre chorých a trpiacich, za tých, čo stratili nádej, aby sme boli soľou a svetlom pre naše Slovensko a pre celý svet, ako povedala v úvode svätej omše sestra Alicia. Spomenula tiež sestru Bernadetu Pánčiovú, zakladateľku Rodiny Nepoškvrnenej, ktorá sa v mesiaci jún dožije významného životného jubilea – 90 rokov, a ktorá často a s veľkou láskou prichádzala do tejto Baziliky. Symbolický pozdrav poslala sr. Alicia aj otcovi arcibiskupovi Mons. Jánovi Oroschovi, ktorý sa nemohol slávenia eucharistickej obety zúčastniť zo zdravotných dôvodov. Srdečne a s veľkou láskou privítala medzi pútnikmi otca biskupa Mons. Josefa Kajneka, pomocného biskupa a generálneho vikára kráľovohradeckej diecézy. Aj on patrí už dlhé roky do Rodiny Nepoškvrnenej. Je verným sprievodcom chorých, ktorých rád privezie na stretnutia, či už na Slovensko alebo na Velehrad, ale sa aj spolu s nimi zúčastnil púte do Lúrd. Sr. Alicia mu z vďaky zaželala, aby mu Sedembolestná Matka jeho blízkosť k Rodine Nepoškvrnenej bohato odmenila. Privítala aj všetkých ostatných kňazov, predstavených, generálnu predstaviteľnú sr. Ignáciu Hriňovú, sr. provinciálnu Blažegu Kubaníkovú, sr. Bohušku Vystrčilovú, ktorá vedie Rodinu Nepoškvrnenej v Čechách a na Morave, ostatné spolusestry a všetky zasvätené osoby. Pozdravila nielen všetkých

prítomných pútnikov v Bazilike i pred ňou pri veľkoplošnej obrazovke, ale aj poslucháčov pri rádiách, pretože svätú omšu vysielalo rádio Lumen.

Po slávnostnej svätej omši sa všetci veriaci spoločne pomodlili modlitbu zverenia sa Panne Márii. V popoludňajších hodinách pokračovala púť prehliadkou Baziliky, Mariologického múzea, vlastnými modlitbami, osobnými prosbami i poďakovaniami pred oltárom i v pamätnej knihe. Program púte zakončila modlitba rozjímavého ruženca a pobožnosť s eucharistickým požehnaním.

Všetko aj tak necháme tu!

Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich mol' a hrdza ničí a kde sa zlodeji vlamujú a kradnú. Ale zhromažďujte si poklady v nebi... Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce. (Matúš 6, 19-21)

Tykajte mi, prosím. Boh to má rád

Mohol som vtedy mať asi 12 rokov. S našimi sme trávili jeden z letných týždňov na Liptove a na nedeľnú svätú omšu sme sa vybrali do Liptovského Jána. Prítomnosť policajných áut a silní chlapi s vysielaczkami všade naokolo dávali najavo, že sa tu bude niečo diať a nepôjde o tradičnú dedinskú bohoslužbu.

Dialo. Na túto omšu sa rozhodol prísť aj vtedajší prezident SR, Michal Kováč, a my sme vynaliezavosťou sedeli hneď za ním, v druhej lavici. S detskou odvahou som očakával znak pokoja, počas ktorého sa prezident otočí aj ku mne a ja mu budem môcť bez rozpakov povedať: Pokoj s tebou! Potykať si s prezidentom.

Možno nič zvláštne. Liturgické texty nepoznajú inú možnosť, iba tykanie. Pretože všetci sme Božími deťmi a naším hostiteľom v chráme je nebeský Otec. Je úplne jedno, či vedľa stojí podnikateľ, ktorý prišiel na mercedese alebo deduško v niekoľkoročnom obleku, ktorý sa dostal na bohoslužbu na bicykli. Či ku nám vystiera ruku stará babička alebo plnoštíhla blondína s nikdy nekončiacim sa úsmevom.

Prečo to píšem? Takmer všade sa s tým stretávam, rovnako aj na domácej pôde – v šaštínskej Bazilike. Väčšina berie do úvahy to, kto stojí vedľa a chce podať ruku na znak pokoja. Či je starší. Alebo bohatší. Alebo vzdelanejší. A takým sa vykať patrí. Oplatí.

Boh to vidí inak a tak je to zaznamenané aj v liturgických textoch. Žiadne vykanie, iba tykanie. Nie je na výber. Je tu len možnosť podať druhému ruku a povedať: Pokoj s tebou! Boh nás vidí všetkých rovnako. Nikto nie je viac, aby bol iný menej. Každý má rovnaké miesto a rovnakú šancu.

Pokoj s tebou, milý čitateľ.

Text a foto Martin Ližičiar

Niečo pre deti

1. Všetky veci na obrázku majú niečo spoločné. Zatúlal sa však medzi ne niekto, kto tam nepatrí. Nájdi ho a skús sa zamyslieť prečo!

Na dvoch kolesách po ceste do neba

Všetci veriaci si zbožne a s pokorou želajú, aby ich pozemská púť končila v nebi. Niektorí absolvujú veľkú časť svojej pozemskej cesty na dvoch kolesách. Práve im patrí už 6 rokov posledná júnová sobota v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie, kde sa stretávajú a križujú cesty všetkých veriacich motorkárov. Prídu nielen zo Slovenska, či susedného Česka. Tento ročník poctili svojou návštevou dokonca motorkári – kňazi – misionári až z ďalekého Ruska. Na púť prišli i kňazi, ktorí sa zúčastnili minulého ročníka. Vtedy bol hlavným celebrantom kňaz Ondrej Gašica spoločne s Jánom Dorotčinom a Ľudovítom Baňovičom, ktorý pôsobil v našej farnosti

v roku 1999 ako kaplán. V úvode svätej omše venovanej motorkárom privítal všetkých veriacich v Bazilike jej správca, don Ján Čverčko. Hlavným celebrantom tohto ročníka bol kňaz a motorkár v jednej osobe – Jozef Novák z farnosti Čebovce (okr. Veľký Krtíš). Svoju homíliu začal zamyslením sa nad tým, prečo asi motorkári merali stovky kilometrov, aby pobudli hodinku – dve v chráme u Mamy. Prečo zmenili smer svojej cesty a urobili si malú zastávku práve tu? Prišli sem spoločne prosiť a modliť sa u svojej Matky za ochranu na cestách. Pripomenul tri aspekty, ktoré sú dôležité pre každého, kto sadá na motorku: Pamätaj, dieťa moje, keď sadáš na motorku,

že má len dve kolesá a jej stabilita je preto iná, ako u tých, ktorí sú na 4 kolesách. Pamätaj, dieťa moje, na lásku k Bohu a k svojim blízkym, aby si sa k tým, od ktorých odchádzaš, aj vrátil. Pamätaj na význam písmena V. V ako vôľa, voluntas (z lat.). Máš plniť vôľu Božiu. Na ceste životom nech nás vedie evanjelium. Aby sme Nebeskú Matku s pokorou prosili o ochranu.

Mnohí z pútnikov pristúpili v chráme k sviatosti zmierenia. Počas svätej omše sa nepretržite spovedalo v troch spovedniciach.

Program Púte motorkárov ukončilo požehnanie motoriek pred Bazilikou a spoločná fotografia všetkých účastníkov. Väčšina kňazov mala pod slávnostným ornátom pravú nefalšovanú motorkársku „uniformu“ a po omši úplne splynuli s ostatnými pútnikmi.

Ako bežní pútnici si na cestu domov nezbudli kúpiť oplátky so Sedembolestnou.

Počet účastníkov púte z roka na rok narastá. V tom minulom ročníku narátal don Jozef Zachar, zakladateľ týchto motorkárskych pútí, 170 motoriek. Vyjadril vtedy neskromnú nádej, aby ich na ďalšom ročníku bolo vyše 200. Jeho pranie sa splnilo, pretože motoriek bolo takmer 250.

Pred Bazilikou predávali organizátori za symbolickú cenu malé upomienkové predmety z tejto púte. Výťažok poputuje do neďalekej Skalice na opravu Kostolíka sv. Petra a Pavla vo vinohradoch, ktorý prešiel v roku 2011 a 2012 rekonštrukciou a je potrebné ešte doplatiť niektoré jeho úpravy.

Najbližšie stretnutie lektorov sa uskutoční v stredu 3. septembra 2014 o 19. hodine v spoločenskej sále kláštora.

Predstavujeme vám:

Don Jozef Ižold – nový provinciál

Saleziánov don Bosca na Slovensku

Od júna 2014 majú saleziáni don Bosca na Slovensku svojho nového provinciála. Dovtedajší provinciál don Karol Maník ukončil svoj šesťročný mandát a jeho nástupcom sa stal doterajší vikár PhLic. Jozef Ižold SDB. Na základe oboznámenia sa s mienkou spolu-bratov slovenskej provincie a po hlasovaní svojej rady ho do funkcie menoval hlavný predstavený saleziánov don Pascual Chávez. 27. generálna kapitula saleziánov v Ríme zvolila od apríla 2014 do funkcie hlavného predstaveného don Ángela Fernández a Artima, ktorý sa týmto stal 10. nástupcom don Bosca.

Pri tejto príležitosti sme si dovolili don Jozefa Ižolda, nového provinciála, osloviť a položiť mu niekoľko otázok.

Kňazom ste už 13 rokov. Vaša cesta ku kňazskému povolaniu však jednoduchá nebola. Niekdajší režim bránil vašim plánom a zámerom. Mohli by ste nám priblížiť tieto začiatky vašej cesty?

Volanie Božie na cestu kňazstva som začal vnímať veľmi skoro, ešte v detstve. Od rodičov som prijal dobrú kresťanskú výchovu a videl som príťažlivý príklad kňazov. U nás na dedine sme mali dobrého pána farára a občas nás prišiel navštíviť rehoľný kňaz, páter Orišek, ktorý sa v 50-tych rokoch skrýval viac rokov u môjho starého otca. Vtedajšia moc vtedy rušila rehole a rehoľníkov prenasledovala. Videl som v ňom príklad horlivého kňaza, ktorý je radostný, blízky deťom a nebojí sa pre vieru trpieť.

Prečo ste sa rozhodli práve pre saleziánov?

Moja rodná dedina, Rybník, sa nachádza v blízkosti Hronského Beňadika, kde mali saleziáni kedysi svoj noviciát. Don Bosco bol teda v mojom kraji známy, aj keď som sa vo svojej mladosti so saleziánmi nepoznal. Viackrát som sa hlásil do kňazského seminára, ale vždy mi prišla negatívna odpoveď. Po návrate z vojenčiny som sa radil s jedným kňazom, ktorý ma skontaktoval so saleziánom Mirkom Kyselom. Prestaľoval som sa do Bratislavy a začal som saleziánsky ašpirantát, čiže obdobie rozpoznávania povolania. Tu som prežil veľmi pekné roky medzi mladými saleziánmi, ktorí ešte v posledných rokoch totality nadšene pracovali medzi mladými. Tu som spoznal, že Don Bosco je prítomný na Slovensku v týchto svojich synoch, medzi ktorých som sa rozhodol patriť. Teraz vidím, že aj za tými rokmi čakania stálo prozreteľné Božie riadenie. Pán Boh chcel mať zo mňa saleziána.

Aký prínos vidíte pre našu farnosť v tom, že ju spravujú práve saleziáni?

Je to predovšetkým česť pre nás saleziánov, že nám je zverená správa národnej Baziliky Panny Márie Sedembolestnej. Okrem toho je to pre nás aj veľkým požehnaním. Šaštín je naša kolíska, prvý dom, odkiaľ saleziáni začali svoje pôsobenie na Slovensku. Verím, že Panna Mária nás chráni a sprevádza. Dúfam, že komunita saleziánov, ktorá v Šaštíne šíri don Boscovho ducha rodinnosti, radosti, citlivosti na mladých a pomáha všetkým rásť

vo viere a v starostlivosti o druhých, hlavne tých slabších a chudobnejších.

Ako sa vám spolupracuje s našimi saleziánmi a čo môžete o nich prezradiť našim čitateľom?

Sú to všetko dobrí a schopní chlapci, spolupráca s nimi môže byť len dobrá. Nechám na čitateľov, aby uhádli o koho ide. Jeden svojim dobrým priateľom pripravuje „gebuzinu“, druhému sa úspešne podaril dobrodružný útek cez Juhoslovanské hranice, tretí nezabudne na tvrdosť puku, ďalšieho kedysi všetci volali „šéfko“, iný je skoro rodný brat s Winnetuom, ďalší ako študent stretol v Denveri svätca, iný robil hlavného manažéra sku-

piny Saleziáni, vďaka ďalšiemu si Ján Pavol II. oddýchol na Sliezskom dome, a poslednému sa podarilo vidieť Kamčatku.

S akými pocitmi chodievate do našej farnosti?

So Šaštínom sa mi viažu viaceré pekné spomienky: prežil som tu silné chvíle na mládežníckych púťach v čase totality i po nej, duchovné, vysluhovanie sviatosti zmierenia toľkým ľuďom, ktorí úprimne robia pokánie, atď.

Na čo by ste sa chceli počas nasledujúcich 6 rokov vo vašej novej funkcii provinciála zamerať?

Chcel by som byť vnímavý na to, čo Pán odo mňa a od mojich bratov chce. Myslím, že v nasledujúcich rokoch by to malo byť prehĺbenie života v našich komunitách i v prostredí, kde pracujeme, aby sme svojim životom lepšie svedčili o tom, že Božia láska má moc vytvárať príťažlivé vzťahy, spoločenstvo, ktoré vychováva a privádza k viere.

Pri akej príležitosti vás v Šaštíne-Strážach najbližšie uvidíme?

Už sa teším na 29. august, kedy bude v Šaštíne ďakovná púť celej saleziánskej rodiny. Tento rok totiž slávime 90-te výročie príchodu prvých saleziánov na Slovensko. Chceme sa poďakovať Nebeskej Matke za jej ochranu a starostlivosť. Dúfam, že sa mi podarí zavítať do Šaštína aj predtým.

Srdečne ďakujeme v mene všetkých čitateľov Hlaholu zvonov novému provinciálovi saleziánov don Bosca na Slovensku za úprimné odpovede. Tešíme sa z nového provinciála saleziánov. Vyprosujeme mu pevné zdravie, aby zvládol všetky náročné úlohy, ktoré ho v novej funkcii čakajú. Taktiež prosíme našu Sedembolestnú o jeho ochranu a silu pre neho do najbližších dní života.

...aby mali kňazi vydrané kolená od modlitby...

Hosťom Otvoreného stretnutia spoločenstva Modlitby za kňazov bol 11. apríla 2014 páter Gabriel Koch, CR, z farnosti Veľké Leváre, ktorý si pripravil prednášku na tému: Kňaz – človek modlitby. Je jedným z Kongregácie resurekcionistov a zastáva taktiež funkciu školského kaplána v Spojenej škole sv. Františka Assiského v Malackách.

V úvode svojej prednášky priblížil páter Gabriel prítomným v spoločenskej sále kláštora históriu vzniku a poslanie Kongregácie resurekcionistov. Zakladateľ Kongregácie zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša Krista, resurekcionistov, Bohdan Jański pochádzal z Poľska. Hľadal a našiel Boha, načrtnol idey

oživenia viery a apoštolátu ľudí žijúcich vo svete. Celé jeho duchovné dedičstvo doplnili, prehľadili a usporiadali až jeho dvaja spoločníci Peter Semenenko a Hieronym Kajsiewicz. V apoštoláte ide resurekcionistom o prípravu uvedomelých, kresťanských laikov. Ich povolaním je pomôcť ľuďom uvedomovať si individuálne zmŕtvychvstanie a pomáhať spoločenstvu v tomto úsilí. Od začiatku boli resurekcionisti „putujúcim ľuďom“ a svoju činnosť nechceli obmedzovať len na jednu krajinu. Chceli byť, podľa prania zmŕtvychvstalého Pána, ohlasovateľmi radosti pre celý svet. Dnes ma Kongregácia zmŕtvychvstania nášho Pána Ježiša Krista 450 rehoľníkov po

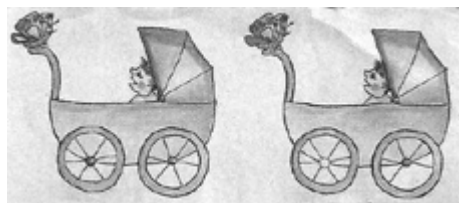
celom svete. Na Slovensku pôsobia resurekcionisti od roku 1992. Štyria kňazi pracujú vo Veľkých Levároch a Malých Levároch a Šúrovciach. Rehoľný dom majú vo Veľkých Levároch. Patria k Poľskej provincii. (ktorá ma 250 členov.) Páter Gabriel Koch (rodák zo Závodu) absolvoval teologické štúdiá v poľskom Krakove a kňazské povolanie vykonáva už 12 rokov.

Počas svojej prednášky sme počuli od pátra Gabriela niekoľko jednoduchých, no pritom krásnych a hlbokých myšlienok o kňazskom poslaní a povolaní. Kňazi sa modlia za celý svet a v mene ľudu. Kňazské povolanie je ustavičná liturgia a služba ľudu.

Farár má povinnosť obetovať raz týždenne jednu svätú omšu za farníkov. Predkladá úmysly ľudu Pánu Bohu. Od kňaza sa očakáva, že je učiteľom modlitby, učí veriacich adorať, je odborníkom v duchovnom živote a modlitbe. Nevyžaduje sa, aby bol manažerom, ekonómom, politikom, nemusí byť odborníkom na stavbu a opravu kostolov a chrámov. Predovšetkým by mal byť odborníkom v oblasti duchovného života. „Kňaz bez modlitby je ako kadidlo bez ohňa, ako pošva bez meča, ako vojak bez guliek a prachu.“ Modlitba je najsilnejšou zbraňou, akú kňaz má. Požičal si citát od zakladateľa ich rehole Hieronyma Kajsiewicza: „Šťastný národ, ktorý má veľa kňazov, ktorí dvíhajú ruky k nebu.“ Dvihnuté ruky privolávajú veľa požehnaní a milosti. Mladých chlapcov miništrantov treba oslovovať a povzbudzovať ku kňazskému povolaniu. Kňaz by mal byť tým, kto chlapcov - miništrantov k tejto službe pozýva. On sám začal miništrovať až ako ôsmak na ZŠ a vtedy sa aj začal zaoberať myšlienkou o povolaní kňaza. Mal podporu u rodičov aj starenky. Kňazom je i jeho brat. Svoje krásne myšlienky ukončil páter Gabriel prosbou: „Aby duch modlitby v kňazstve nevyhasol. Amen.“

Chvály na otvorenom modlitebnom stretnutí hrala kapela MZK band, ktorú vám určite v niektorom nasledujúcom čísle bližšie predstavíme.

Niečo pre deti

2. Oba obrázky vyzerajú na prvý pohľad rovnako. Líšia sa však tromi detailmi. Ktorými?

Chráňme si naše rodiny!

JUDr. Martin Dilong – člen predsedníctva občianskeho združenia Fórum pre verejné otázky. Taktiež iniciátor občianskej iniciatívy na zachovanie sviatku Sedembolestnej Panny Márie, Patrónky Slovenska. Aj na základe jeho iniciatívy a podpisom 128 765 občanov prišlo vo februári 2013 písomné vyrozumienie od predsedu vlády o zachovaní tohto sviatku. Podobných aktivít „má na svedomí“ viacero. O skúsenosti a výsledky svojej práce sa prišiel podeliť 9. mája 2014 ako hosť na pravidelné otvorené modlitebné stretnutie Spoločenstva MZK.

Dr. Dilong začal svoje rozprávanie zdôraznením dôležitosti ochrany manželstva a rodiny. Manželstvo musí mať ústavnú ochranu. Európa stojí na križovatke ciest a rozhoduje, či sa vydá cestou ekonomickou, ktorej základom je slušná životná úroveň, zamestnanosť a silné rodiny. Alebo cestou reprezentujúcou sily, ktoré sa snažia zničiť rodinu a kresťanské hodnoty.

V čase besedy sa vyplňali petičné hárky prezidentovi na vypísanie referenda o ochrane rodiny. Konferencia biskupov Slovenska sa obrátila s výzvou na všetkých veriacich a ľudí dobrej vôle, aby podporili petíciu svojim podpisom a vyzvali k tomu aj svoje okolie. Všetkých veriacich treba následne zmobilizovať k účasti na referende, aby skončilo úspešne. Kresťania musia byť aktívni aj v politickom živote. Nesmie im byť ľahostajná otázka rodín a manželstiev. Nesmú sa tváriť, že sa ich to netýka. Ľuďom musí záležať na hodnotách. Keď sa človek drží hodnôt, Pán Boh a Panna Mária ho ochráni.

Ako kresťania sa môžeme taktiež modliť za to, aby sme mali v parlamente ľudí, ktorým bude záležať na kresťanských hodnotách. Tieto veci sa dotýkajú najmä našich detí.

Chvály zahrála kapela MZK Band v zložení Gabika Klimešová, Tomáš Kudoláni, Pavol Kudoláni a Fero Chudý.

Všetci tí, ktorým nie sú ľahostajní naši kňazi, sa stretnú 16. augusta 2014 na Dni spoločenstva Modlitby za kňazov. Uskutoční sa pri Kaplnke sv. Márie Magdalény pri Borskom Sv. Mikuláši. V programe bude sv. omša, kapela MZK band bude hrať chvály a štefanovskí eRkáčik prídu s programom pre deti. Viac info na www.mzk.sk.

Moja všedná Bazilika

Tento skvost stojí uprostred mesta Šaštín-Stráže viac ako 250 rokov. Za tie roky doň putovali milióny pútnikov. Národná Svätýňa. Naša Bazilika. Moja všedná Bazilika.

Priznávam. Líšim sa od pútnikov, ktorí me-rajú na Záhorie pár kilometrov alebo niekoľko hodín. Nesledujem každú kaplnku, maľbu či drevorezbu. Nepoznám ich autorov a možno by som netrafil ani správneho patróna bočnej kaplnky. Nerozmýšľam nad tým, že sedím v jednom z najväčších chrámov Slovenska (dokonca neviem, či nemá prvenstvo...).

A len občas mi napadne, že som v chráme, ktorý má prívlastok Národná Svätýňa. Som domáci. A Bazilika mi úplne pomaly a isto zovšednela.

Len občas si spomeniem na prvý príbeh, v ktorom sa uskutočnila záchrana rodiny a kde to všetko začalo. Nepripomeniem si, že aj dnes sú potrebné zázraky v rodinách. Koľko zázrakov by sme potrebovali na nezaujím o druhých, slabú alebo mŕtvu komunikáciu,

sebestvo a sledovanie len svojich potrieb.

Viem, že poslanie domácich je viac pracovať ako modliť sa, byť viac Martou ako Máriou z evanjelia. Ale i tak sa oplatí vychutnať si raz za čas tento chrám, posediť si v jeho šere.

Pre účely článku som tak urobil v jeden júnový utorok. Sedel som a premýšľal nad tým, koľko ľudí kľačalo na kolenách v priestoroch tohto chrámu za tie roky. Koľko nádejí a starostí sem ľudia priniesli. Koľko sŕz tieklo po drevených laviciach alebo studenej kamennej zemi.

Som domáci, čo znamená tak trochu, že som domovník. Som doma u Mamy a mojou úlohou je, aby ostatní zažili prijatie, cítili sa ako doma, zložili tu bolesti a starosti a odniesli si ruky plné požehnaní. No občas je treba pozrieť sa na toto poslanie aj z opačnej strany.

Nemusí to byť nutne utorok, nájsť si cestu do prázdneho chrámu sa dá kedykoľvek. Vojsť bránou, ktorou vchádzali mnohí, a ktorou ešte mnohí príde. A usmiať sa na tých, čo príde so statusom: pútnik. Prijasť ich úsmevom. Ako domovník.

Text a foto Martin Ližičiar

Ladislav Chudý

Organista, ktorý v našej farnosti pracoval dlhých 34 rokov. Kto by si ho nepamätal? Množstvo omší, pohrebov, svadieb a iných slávností, ktoré sprevádzal hrou na organe či svojim spevom. Tisícky kilometrov najazdených medzi našim mestom a rodným Štefanovom. Pripomeňme si po rokoch tohto vzácného človeka s určite zaujímavým životným príbehom.

Cesta za hranice

Pán Ladislav Chudý sa narodil 20. mája 1928 v Štefanove ako jediné dieťa rodičom Alojzovi (živnostník – kolár, či drevený majster) a Júlii, rodenej Majnovej (domáca a hospodárka). Obecnú školu vychodil v rodnom Štefanove. Potom nastúpil na štúdiá do Saleziánskeho ústavu v Šaštíne, ktoré bolo v tom čase bez práva verejnosti (dnes niečo ako akreditácia). Štúdium tu trvalo 5 rokov (tzv. malý saleziánsky seminár). Nakoľko nešiel po jeho ukončení do noviciátu, zvyšné tri roky dokončil na Gymnáziu v Malackách, kde v školskom roku 1948/49 zmaturoval. Rok bol zamestnaný v Bratislave ako technický úradník v Inštalačných závodoch. 20. júna 1950 spolu so svojimi priateľmi (snúbenica Mária Klenová zo Štefanova, Ján Štvrtecký a Rudolf Černý) ilegálne prekročil hranice ČSR v priestoroch obce Moravský Svätý Ján. Druhý deň na to odišli všetci spoločne na úrad CIC do Viedne, kde boli spravodajsky vypočutí. Tu podal pán Chudý informácie o počte a mieste letísk na Slovensku, údaje o podniku, kde bol zamestnaný pred ilegálnym odchodom, o istých naftových baniach a funkcionároch ľudovej správy, o zahájení prevádzky v istej továrni. Po výsluchu odišiel do americkej okupačnej zóny, kde sa prihlásil do združenia slovenských katolíkov, Sloven-

L. Chudý ako maturant

ského komitétu a Slovenského oslobodzovacieho výboru. Tieto spolky združovali (podľa vtedajšieho režimu): „zradnú slovenskú emigráciu, usilujúcu sa o zničenie nášho ľudovodemokratického zriadenia“. V tomto spolku bol zapisovateľom.

Neúspešný návrat

Začiatkom decembra 1950 dostal za úlohu vrátiť sa ilegálne do ČSR, vybudovať tu ilegálne prechody pre seba a iných špiónov a tiež zadovážiť k špiónážnym účelom občianske preukazy. Ako neskoršiu úlohu mal preniesť čiernu vysielaciu a umiestniť ju v okolí Banskej Bystrice. Pri pokuse ilegálne prekročiť hranicu do ČSR v priestore Břeclavy bol 8.

januára 1951 československými bezpečnostnými orgánmi zadržaný. V súdnom spise z obdobia vyšetrovania sa môžeme dozvedieť, že „ako syn živnostníka a roľníka odchovaný počas stredoškolských štúdií v kláštore u Saleziánov s našim ľudovodemokratickým zriadením už od prvo počiatku nesúhlasil. Jeho nenávisť k nášmu pracujúcemu ľudu šla až tak ďaleko, že po februári 1948 sa počal zaoberať úmyslom odísť do zahraničia, aby sa tam dal do služieb západných imperalistov.“ Na základe rozsudku Štátneho súdu v Bratislave (7. 6. 1951) v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu v Prahe (26. 9. 1951) bol Ladislav Chudý odsúdený za trestný čin velezrady a vyzvedačstva na trest odňatia slobody vo výmere 18 rokov, prepadnutia celého majetku, peňažný trest 20 000 Kčs, ev. 2 mesiace odňatia slobody a stratu čestných práv občianskych na 10 rokov. Po zadržaní na štátnej hranici bol 8. 1. 1951 prijatý do väzby v Krajskej súdnej väznici v Bratislave. Odtiaľ bol 8. 6. 1951 preradený do trestného ústavu v Leopoldove. Približne o mesiac (13. 7. 1951) bol premiestnený do Pracovného útvaru potrestaných v Ostrove pri Karlových Varoch. Ak sa chcel 26. 9. 1951 osobne zúčastniť pojednávania na Najvyššom súde v Prahe, musel uhradiť cestovné náklady vo výške 1 200 Kčs na cestu do Prahy a späť. Otec tieto náklady uhradil a tak si mohol pán Chudý osobne vypočúť rozsudok odňatia slobody.

Putovanie väznicami

Od 25. 8. 1951 bol evidovaný ako lámač v baniach v Jáchymove. Tu utrpel pracovný úraz pri zosuve steny a počas piatich rokov ťažkej práce sa mu výrazne zhoršil zdravotný stav. 1. 7. 1956 bol prevezený do Samostatného oddelenia nápravného zariadenia Příbram. Odtiaľto bol 23. mája 1957 prevezený do Žiliny, kde bol evidovaný ako nezariadený (t. j. bez práce) a bol v ošetroaní. Od 17.

6. 1957 bol do 5. 7. 1957 v samoväzbe v Ilave. 5. júla 1957 bol opäť prevezený do zariadenia v Příbrami. Pre pretrvávajúce zdravotné problémy bol prevezený 12. 9. 1957 „na liečenie“ do Väznice č. 2 Praha, kde bol aj operovaný. Do posledného ústavu vo Valdiciach bol prevezený 7. novembra 1957. Najskôr pracoval počas väzieb v baniach, neskôr bol nezaradený a od mesiaca november 1957, po premiestnení do väzenského útvaru vo Valdiciach, pracoval ako brusič skla. Konkrétne ako brusič lustrových ovesov pre n. p. Jablonecké sklárny. V kolektíve odsúdených pracoval ako vachtlár – označenie podľa typu brúsených ovesov. Svoj plán dokázal plniť vždy nad rámec plánu (100 – 167%). Často pomáhal pracovať aj spoluväzňom – kňazom, ktorí nestíhali plniť plán. Za svoju dobre odvedenú prácu – prekračoval stanovenú normu, mohol dostať niekoľkokrát ako mimoriadnu odmenu poukážku na potravínový balíček (3 – 5 kg). Počas väzby mohol prijímať od roku 1954 až do prepustenia 2 – 4 razy do roka návštevy. Na 1 hodinu za ním chodili najmä rodičia, ale aj iní blízki príbuzní, o čom sú vedené presné záznamy.

Bez nároku na milosť

Z výkonu trestu vo väzniciach žiadal pán Chudý opakovane niekoľkokrát o milosť, odpustenie či zníženie trestu. Po celú dobu väzby so svojim trestom nesúhlasil a pokladal ho za nespravodlivo vysoký. Žiadosť o milosť mu bola zamietnutá 9. 9. 1957 Krajským súdom v Bratislave. Na základe amnestie prezidenta republiky z 3. decembra 1957 mu boli odpustené 2 mesiace odňatia slobody(!). To už bol väznený vo Valdiciach. Nevzťahovala sa na neho ani amnestia z 9. 5. 1960. Opätovná žiadosť o milosť po odpykaní polovice trestu bola prejednaná na verejnom zasadnutí 2. 6. 1961 a na základe rozhodnutia Krajského súdu v Hradci Králové nebol prepustený z výkonu odňatia slobody. Preja-

voval sa ako zástanca samostatného Slovenského štátu a náboženský fanatik. V tomto útvare (Valdice) taktiež neuzatváral žiadne záväzky (v plnení pracovných povinností), ani sa nezúčastnil žiadnej prevýchovej činnosti, preto mu nemohli znížiť trest. „Trest u menovaného dosiaľ neplní účel prevýchovej, aby po prepustení viedol riadny život pracujúceho človeka. Z týchto dôvodov neodporúčame menovaného k jednaniu o milosť.“

Očakávaná amnestia

Väzeň číslo 2965 bol po vyše 11-ich rokoch väzby na základe amnestie prezidenta Antonína Novotného (vzťahujúcej sa na osoby, ktoré sa dopustili protištátnych trestných činov) 10. mája 1962 prepustený na slobodu. Na základe tejto amnestie mu bolo odpustených z trestu 6 rokov, 7 mesiacov a 29 dní. „Získal“ stratu čestných práv občianskych a podmienený trest na 10 rokov. Amnestia z 9. 5. 1965 mu znížila tento podmienený trest na 5 rokov. V roku 1972 žiadal súdnu rehabilitáciu, ktorá však bola Krajským súdom v Bratislave zamietnutá. Až v roku 1977 bolo na základe Okresného prokurátora v Senici doporučené odsúdenie zahľadiť.

Na slobodu s podmienkou

Pri prepúšťaní musel podpísať prehlásenie, že zachová mlčanlivosť o všetkom, čo sa počas výkonu svojho trestu dozvedel. Všetky poznatky, ktoré získal počas väzby, boli štátnym tajomstvom a keby svoj sľub mlčanlivosti akokoľvek porušil, vystavil by sa trestnému stíhaniu za protištátny trestný čin. Toto bol pravdepodobne aj hlavný dôvod, prečo o svojom väznení nechcel pred svojou rodinou rozprávať. Nechcel nikoho vystaviť riziku, že by bol stíhaný a zažil niečo podobné ako on. Informácie o pobytoch vo väzniciach poznali v rodine len útržkovito, alebo z rozprávania iných osôb.

Pán Chudý s manželkou a krstnými deťmi

Väzňom aj na slobode

Čakal ho ťažký život s nálepkou politického väžňa. Veľmi ťažko si hľadal prácu, nikde o neho nemali (alebo nemohli mať) záujem. Podarilo sa mu zamestnať vždy len na 1 – 2 roky a aj to len na základe známostí. Najprv nastúpil ako pomocná pracovná sila do Agrostavu Senica a pomáhal stavať obchod v rodnom Štefanove. Asi po roku sa zamestnal u Pozemných stavieb Bratislava ako žeriavnik. Po známosti sa dostal robiť šoféra do cukrárne v Senici. Na 1 rok sa mu podarilo zamestnať u Vodohospodárskych stavieb v Bratislave. Posledné civilné – robotnícke zamestnanie si našiel v šaštínskej Pórobe-tónke. Prácu si hľadal po známosti, no vždy to bolo iba na krátky čas.

Rodinný život

Musel sa postarať o svoju rodinu, do ktorej postupne pribudlo 5 detí. Oženil sa 1. júna 1963 s Margitou, rodenou Zemánkovou, zo Štefanova (nar. 1939, po celý život pracova-

la ako administratívna pracovníčka na JRD Štefanov). V roku 1964 sa im narodil prvý syn Marián, v roku 1966 Viliam, v roku 1967 Rado- van, v roku 1969 František a po 4 chlapcoch v roku 1974 prišla na svet aj dcéra Magdalén- ka. Po smrti štefanovského organistu Františ- ka Zemánka, svokra pána Ladislava, prebrala na istý čas rolu organistky práve najmladšia Magdalénka. Dnes je organistom v Štefanove najmladší zo synov – František. Hra na organ sa v tejto rodine odovzdáva z pokolenia na pokolenie. Je však aj nesmiernym záväzkom, pretože je tejto práci podriadený život celej rodiny.

Kariéra organistu

Po odchode šaštínskeho organistu Jána Bittnera (odišiel doštudovať za kňaza – sale- ziána a vysvätený bol v roku 1973), nastúpil pán Chudý v roku 1968 na miesto organistu. Spolu s donom Bohuslavom Mošaťom založil v roku 1969 detský spevácky zbor, ale viedol tu aj spevokol dospelých. Hrať na organ sa naučil v Štefanove od pani učiteľky Jakubé- ciovej a potom sa už zdokonaľoval v hre sám. Po návrate z výkonu väzby študoval popri práci pomocného robotníka nemčinu na jazykovej škole v Gottwaldove (dnes Zlín) v Česku. Tu získal certifikát a osvedčenie o svojej kvalifikácii, na základe čoho mohol viesť po školách jazykové kurzy.

Oslobodzujúca rehabilitácia

Prácu organistu vykonával pán Ladislav Chudý v našej farnosti až do roku 2002, keď odišiel vo veku 74 rokov do dôchodku. Vä- zenský život sa podpísal na jeho zdraví veľmi výrazne. Od roku 2005 bolo už jeho zdravie veľmi chatrné a na následky cukrovky a ostat- ných chorôb 18. júna 2010 zomrel vo veku 82 rokov. Svojej rehabilitácie sa dočkal ešte počas života v roku 1990. Na základe roz- hodnutia Mestského súdu v Bratislave bolo

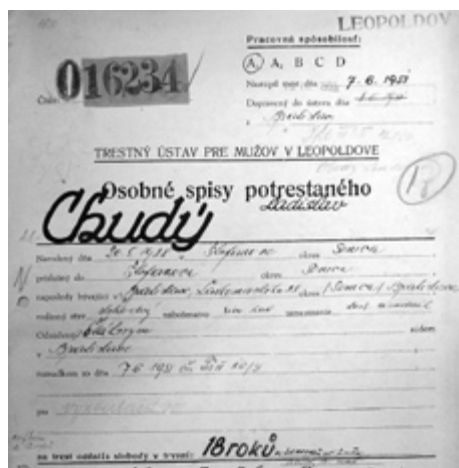
súdne rozhodnutie o väzbe zákonom o súd- nej rehabilitácii zrušené a trestné stíhanie odsúdeného bolo zastavené: „Ustanovením o súdnej rehabilitácii boli ku dňu vydania zrušené právoplatné odsudzujúce rozhodnu- tia za trestné činy velezrady a vyzvedačstva, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia v tej istej trestnej veci na ne obsahovo nadväzujúce.“ Ak by si pán Chudý neprešiel vyše 11-ročným životom politického väzňa a následným strádaním po prepustení na slobodu, mohli by sme povedať, že to bol príbeh so šťastným koncom. Nech je však ponaučením pre mladé generácie, ktoré sa nezaujímajú o to, ako sa žilo v časoch komunizmu za bývalého režimu (až do revolúcie v roku 1989) obyčajným ľuďom v našom štáte. Hlboký obdiv, úcta, veľká vďaka a česť pamiatke tohto statočnέ- ho človeka!

Zdroje:

Súdny spis v Štátnom archíve v Bratislave, Krížkova 7.

Osobný spis v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby v Leopoldo- ve.

Rozprávanie vdovy po pánovi Ladislavovi Chudom, pani Margity.

Strážske zvony – II. časť

Pojednávanie ohľadom zakúpenia zvonov sa uskutočnilo 16. júna 1922 o 16. hodine pred obecným domom. Ján Juráčka tu prečítal mená darcov a vyzbierané sumy, ktoré spolu tvorili 16 630,78 Kčs. Nasledovala ponuka – 4 návrhy, podľa ktorých sa malo postupovať ďalej. Občania tu splnomocnili Jána Juráčku, aby riešenie „skrze zakúpenia zvonov“ ďalej sám prejednával s obecným zastupiteľstvom. Už sa nemuseli schádzať všetci občania na porady. Na jeho návrh mala mládež nacvičiť divadlo a vybraný „obnos“ sa venuje na zakúpenie zvonov. Istý Konštantín Havlíček navrhol, aby sa spravila tanečná zábava, z ktorej sa čistý zisk taktiež venuje na zakúpenie zvonov. Zároveň požiadal o prevedenie tohto plánu. Pomoc mu sľúbili Ján Juráčka, Karol Fiala a Ignác Stohr.

Zo zápisnice z 13. augusta 1922 sa dozvedáme, že obecné zastupiteľstvo jednohlasne schválilo návrh, aby sa požiadala firemná továreň Václav Červený v Královom Hradci o zaslanie zástupcu do obce Stráže uzavrieť objednávku a všetko „umlúviť“ s obecným zastupiteľstvom.

Pán František Šnidr, zástupca továrne Václav Červený, prišiel do obce 20. augusta 1922. Priniesol mnoho vzorov „podobizní“ zvonov a hlasov, z ktorých si mohlo obecné zastupiteľstvo vybrať. „Po dlhú skúšku zvukov a debate ob. Zastupiteľstvo sa vislo- vilo by sa kupili 2 zvony I. hlas b – váha asi 350 kg, II. hlas d – váha asi 175 kg. Ujednaná cena za 1 kg zvonu bez príslušenstva a 45 Kčs a príslušenstvo za každý kg zvonu 7,50 Kčs.“ Zástupca továrne uzavrel objednávku s nasledovnými podmienkami: Továreň sa zaväzuje, že dodá zvony zo zvonoviny, ktorú bude tvoriť 78 % čistej medi, 20 % anglického cínu a 2 % čistého striebra. Za chyby na

kvalite a zvuku bude výrobca ručiť 5 rokov. Na zvonoch majú byť patróni sv. Alžbeta a sv. Ján Nepomucký. Obec Stráže musí zaplatiť dovozné zvonov i príslušenstva, cestovné tam i späť, 60 Kčs za deň a pohostenie tomu, kto príde dať zvony na veže. Zvony mali byť dodané do 19. 11. 1922.

(pokračovanie nabadúce)

Prostredný zvon podľa veľkosti, ktorý je zasvätený sv. Jánovi Nepomuckému

Biblisti z nášho mesta

Začiatkom tohto roka sme dostali prostredníctvom farských oznamov ponuku na účasť v treťom ročníku biblickej súťaže „Biblia pre všetkých 2014“. Vyhlasovateľom i organizátorom súťaže je Diecézny katechetický úrad v Bratislave. Súťaž prebieha každoročne na farskej, dekanátnej a napokon na diecéznej úrovni. Zapojiť sa do nej môžu veriaci bez obmedzenia veku v ľubovoľne vytvorených trojčlenných družstvách.

Našu farnosť na dekanátnej úrovni reprezentovalo trojčlenné družstvo Sofkovicov: Eliška, Katka a Patrik. Za redakčnú radu Hlaholu zvonov sme si dovolili položiť im niekoľko otázok (za všetkých odpovedal Patrik):

Kedy sa toto dekanátne kolo súťaže uskutočnilo a kde?

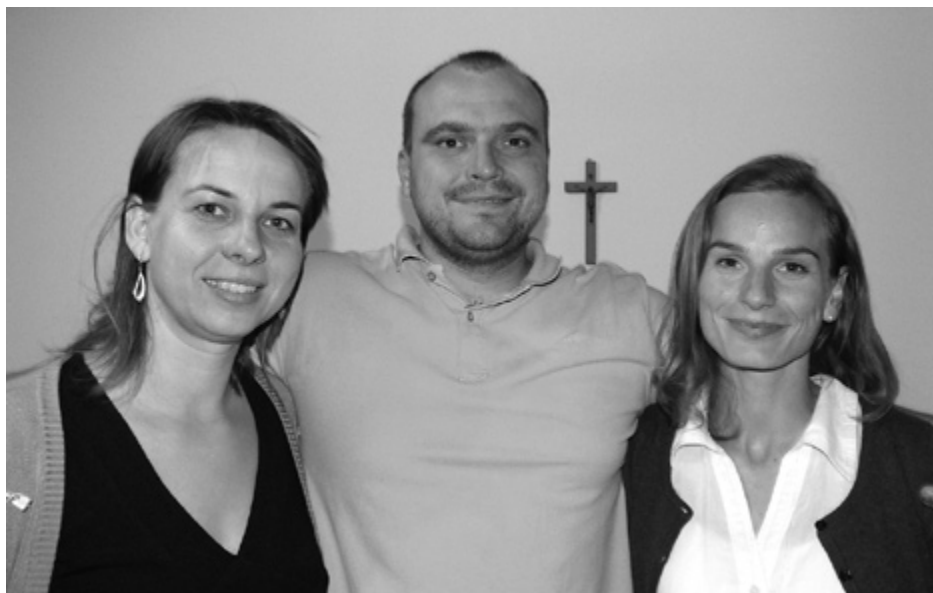
18. mája o 15.00 h. v kultúrnom dome v Borskom Svätom Jure.

V čom spočívala príprava na súťaž?

Témou tohto ročníka súťaže boli: Kniha Exodus, kapitoly 1 – 24, Kniha proroka Jonáša, Evanjelium podľa sv. Jána. Príprava spočívala v hlbšom čítaní týchto kníh Svätého Písma + vysvetlivky.

Ako dlho ste sa pripravovali, príp. akým systémom ste si podelili úlohy?

Prvé bolo rozhodnutie, či sa opäť zapojiť do tejto súťaže. Rozhodli sme sa pre účasť, i keď táto súťaž je časovo dosť náročná. Vyhrala opäť túžba prečítať si ďalšie kapitoly zo Sv. Písma. A tak zase o kúsok viac spoznať Boha skrze Slovo popri rýchle plynúcich dňoch. Ako vždy sme si najprv rozdelili jednotlivé knihy na čítanie: Starý zákon – Ex – Patrik a Katka, Nový zákon – Jn – Eliška, Jonáš – všetci traja. A čas plynul. Ja som väčšinou využíval voľné chvíle vo vlaku pri ceste z práce. Eliška a Katka čítali „svoje kapitoly“ väčšinou

po večeroch, keď už deti spali. A ešte Katka a ja sme čítali svojim deťom kapitoly z Exodu a Jonáša.

Aký bol priebeh súťaže?

Bolo 6 kôl a všetky boli písomné.

Ako sa súťaž hodnotila?

Na body a v každom kole rôzne. Každé kolo malo odlišné úlohy a otázky boli rôzneho rozsahu a náročnosti.

Kto bol v porote?

Hlavný porotca bol pán farár Marián Vojtko z Borského Svätého Jura a prizvané katechétky z farnosti, keďže iní kňazi boli so svojimi birmovancami na sviatosti birmovania v Šaštíne.

Kolko, príp. aj ktoré družstvá okrem vás súťažili?

Okrem nás súťažilo 5 družstiev. Jedno bolo z Kútov, 3 z Moravského Svätého Jána a jedno zo Sekúľ.

Vy ste ako družstvo skončili na druhom mieste. Aké bolo poradie víťazov na prvých troch miestach?

1. Kúty, 2. Šaštín-Stráže, 3. Moravský Svätý Ján.

Zaskočilo (prekvapilo) vás niečo počas súťaže?

Keďže sme boli už na treťom ročníku, tuším ani nebolo nič, čo by nás veľmi zaskočilo. Nám osobne sa páčila atmosféra. Ale je predsa niečo, čo nás každého zaskočilo, že sme skončili na 2.mieste.

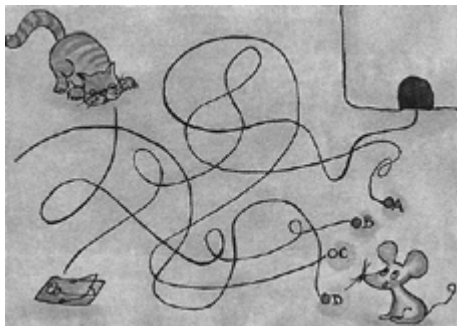
Aká bola odmena?

Najväčšia odmena bola pre nás tá neviditeľná, že sme sa odhodlali hlbšie poznávať Boha v Božom Slove, i keď sme si ju mnohí

možno neuvedomovali. Vecné ceny ako odmenu sme si mohli vybrať. Každý si z nás niečo odniesol. Či už knihu alebo DVD. Ja osobne som si vybral DVD Ježiš Nazaretský (môžem požičať).

Čo k tomu dodať? Úcta, obdiv, uznanie... .
Nech sú títo traja povzbudením pre nás ostatných, aby sme mali o rok viac družstiev, ktoré by chceli reprezentovať našu farnosť. Aby sme sa naučili brať pravidelne do rúk Sväté písmo a cezeň získavali silu do nášho života a riešenia každodenných situácií.

Niečo pre deti

3. Môžeš poradiť myške, ktorou cestičkou sa dostane bezpečne do svojho domčeka?

♥ = ?	♥	☼	▲	♥	13
☼ = ?	☼	☼	■	★	14
● = ?	▲	☼	●	☼	18
▲ = ?	●	☼	★	▲	17
■ = ?	11	20	15	16	
★ = ?					

4. Uhádni, aké čísla od 1 po 6 sa ukrývajú za jednotlivými symbolmi!

Výročia narodenia v komunite saleziánov

Don Jozef Komloš (6. 5.)

Diakon Ján Naňo (3. 6.)

K vašim výročiam Vám vyprosujeme najmä zdravie, Božie milosti, silu Ducha svätého a ochranu Sedembolestnej Panny Márie. Nech Vás Panna Mária oboch zachová pri sile v službe veľkej lásky a ochraňuje na kňazskej ceste.

Prosíme o modlitby za ochranu a zlepšenie zdravia dona Ivana Žitňanského

Sedembolestná Panna Mária nech ho sprevádza počas jeho ťažkostí v chorobe a vlieva mu cez naše prosby a modlitby silu do ďalších dní. Zároveň mu blahoželáme k výročiu kňazskej vysviacky. Pred 15 rokmi bol don Žitňanský obdarovaný nebeským Otcom obrovským darom, darom kňazstva, ktorý je naplnený radosťou a Božím požehnaním, ale niekedy i bolesťami a starosťami. Z úprimného srdca mu vyprosujeme hojnosť darov Ducha svätého a vnútorný pokoj plynúci z viery. Nech ho Pán žehná v dobrom zdraví, aby mal v sebe aj naďalej silu vždy slúžiť s láskou druhým. Sedembolestná Panna Mária nech ho ochraňuje v jeho kňazskej službe, ktorú tak svedomito a s láskou vykonáva pre nás všetkých.

V roku 2014 sa dožíva dvoch krásnych výročí don Bohuslav Mošať SDB

V minulom čísle sme mu blahoželali k životnému jubileu – k 80. narodeninám, ktoré oslávil 18. apríla a pred 50 rokmi bol 17. augusta 1964 vysvätený za kňaza. T. č. je don Mošať výpomocným duchovným v Inštitúte milosrdných sestier Sv. kríža na Cerovej. Pri príležitosti jeho dvojnásobného jubilea ho v mene všetkých čitateľov Hlaholu zvonov zo Šaštína-Stráží srdečne zdravíme, vyprosujeme veľa Božích milostí, hojnosť darov Ducha Svätého a vnútorný pokoj plynúci z viery. Nech ho Pán ešte dlho žehná v dobrom zdraví, aby mal v sebe vždy silu s láskou slúžiť druhým. Nech ho ochraňuje naša Sedembolestná Panna Mária šaštínska.

Spoločenská kronika

Sviatosť krstu prijali: Jakub Adamčík (5. 4.), Ján Raffaseder (6. 4.), Andrej Daniel (12. 4.), Jakub Prachár (26. 4.), Joshua Halás (4. 5.), Matúš Anthony Krokovič (4. 5.), Jozef Bakič (18. 5.), Tomáš Škrabák (25. 5.), Lewis Markus Brenkus (12. 6.), Eliška Vašková (22. 6.), Katarína Nováková (22. 6.), Nela Kubincová (29. 6.), Sebastian Slovák (6. 7.)

Sviatosť manželstva uzavreli: Miroslav Bíly a Romana Sušilová (10. 5.), Tomáš Vlk a Hana Puterová (17. 5.), Peter Kuvik a Patrícia Matoková (24. 5.), Martin Humeňanský a Simona Košíková (6. 6.), Milan Lehotský a Simona Reháková (14. 6.), Vladimír Brunclík a Petronela Hájková (20. 6.), Tomáš Lučenič a Zuzana Klenová (28. 6.), Michal Zálešák a Kristína Bačová (28. 6.)

Sviatosť birmovania z rúk Mons. Jozefa Haľka

18. 5. 2014 prijali: Natália Bobošíková, Romana Buchtová, Branislav Bulka, Elena Celleryová, Romana Danihelová Petra Daňová, Dominik Dudek, Miroslav Fábik, Lukáš Fiala, Ľubica Jurisová, Lucia Kollárová, Juraj Libuša, Monika Lisinovičová, Gabriela Matulová, David Mička, Gabriel Mihál, Alexandra Mikolová, Martina Ovečková, Denis Poláček, Gustáv Popovič, Zuzana Pribylová, Petra Ščehovičová, Milan Suchý, Kristína Tumová, Dávid Vajči, Kristína Vašičková, Eliška Žáková

Zasmejme sa

„Ako sa volá kráľ zvierat?“, pýta sa pani učiteľka. „Riaditeľ zoologickej záhrady“, odpovedá Janko.

“To bol fantastický sen!“, hovorí malý Miško mamičke. „A čo také sa ti snívalo?, pýta sa mamička. „Nevieš? Veď si bola všade so mnou.“, odpovie Miško.

Hádanky

S jarou prišiel známy starý. Na komíne má svoj stan. Žaby chytá on v močiari, ktože je to? ...

Celé leto je na poli, aby sme len zdraví boli. Každý deň nám mliečko dáva. Uhádli ste? Je to ...

Poprekrúcaniny

Spolužiačka Katka mi porodila pri domácej úlohe.

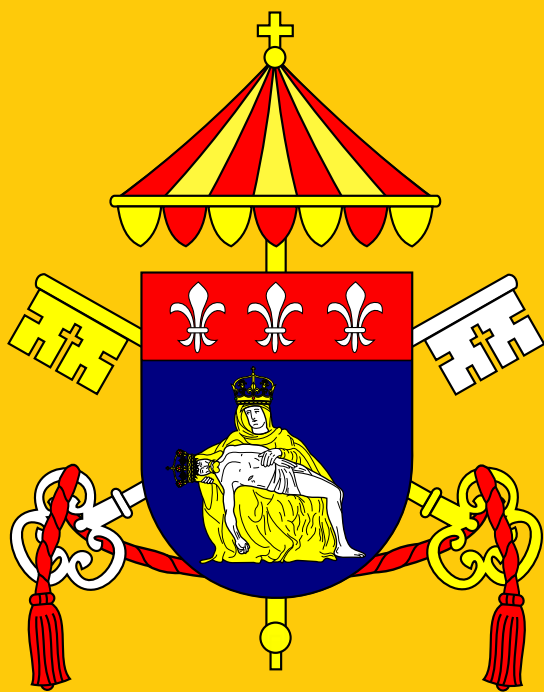
Jano povedal, že písmeňá na tabuli vidí rozmazané.

Keď učiteľka vyvolala Joža, vlasy mu vstali pupkom.

Jurkova predtucha, že dnes dostane zlú známku, sa spenila.

Riešenia úloh

1. Slimák, lebo nelieta.
2. Rozdiely sú na kolesách a na motýľom krídle.
3. Cestička C.
4. = 1, = 5, = 2, = 6, = 3, = 7

Erb Baziliky Sedembolestnej Panny Márie

Popis erbu:

V červenej hlave deleného štítu sú tri strieborné ľalie, dolu v modrom strieborná, zlatoodetá, zlatou, ľaliami, rubínom a smaragdmi zdobenou korunou korunovaná, vpravo hľadiaca, sediaci Panna Mária, na kolenách držiaca ležiaceho, strieborného, zlatovlasého, zlatobradého, strieborným rúškom zahaleného, zlatou, zlatými červenostredými ružami zdobenou korunou, korunovaného Krista. Za štítom skrížené kľúče – zlatý a strieborný, previazané červenou stuhou, preložené zlato-červeným bazilikálnym slnečníkom na zlatej, krížom ukončenej žrdi.

Význam figúr:

Panna Mária s Kristom – predstavuje šaštínsku milostivú sochu Sedembolestnej Panny Márie
Ľalie – pripomínajú pápeža Pavla VI., ktorý povýšil chrám 23. 11. 1964 na baziliku
Zdenko G. Alexy – podpísaný Heraldický konzultor, ustanovený Konferenciou biskupov Slovenska, Smernicami pre tvorbu heraldických symbolov (erbov) v Rímskokatolíckej cirkvi a Gréckokatolíckej cirkvi v Slovenskej republike prijatými konferenciou na jej zasadnutí konanom 10. – 11. 3. 2008, schvaľuje týmto popísané a vyobrazené symboly.

Benefičný koncert (foto Martin Ližičiar)

